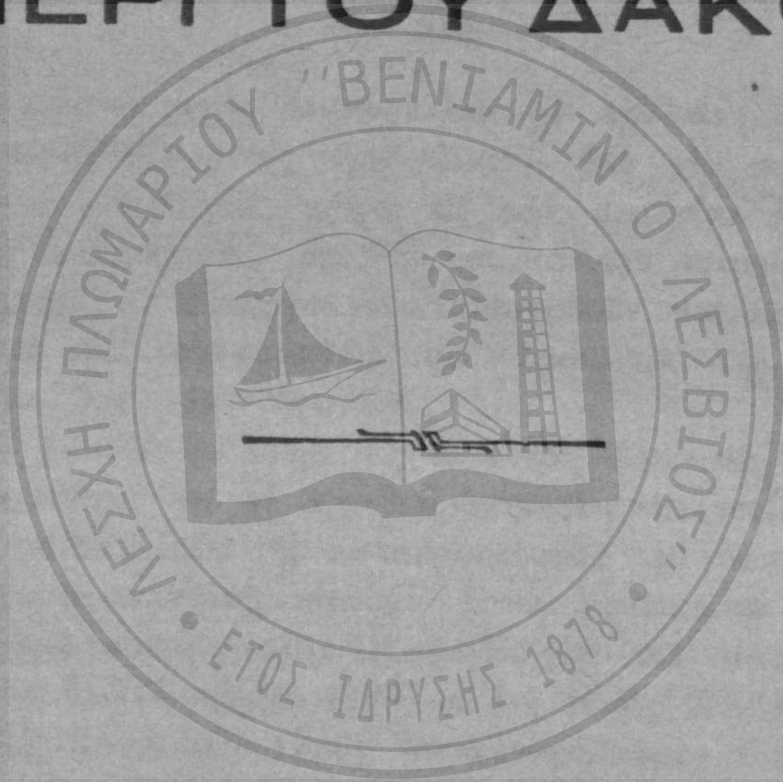

-9-

66

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΑΙΟΚΤΗΜΑΤΙΩΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΑΚΟΥ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

1939

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΑΙΟΚΤΗΜΑΤΙΩΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΑΚΟΥ

Ἡ Λέσβος μόλις ἀναπνεύσασα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ μοναδικοῦ προϊόντος τῆς, τοῦ ἐλαίου, ἀπὸ τὴν καταθλιπτικὴν φορολογίαν τοῦ ἐλαίου, χάρις εἰς τὴν σωτηρίαν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ἣν καὶ διὰ τοῦ πολυτίμου συνεργάτου τῆς, τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ποικιλοτρόπως, ἐξεδήλωσε τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ ἀφοσίωσίν τῆς, εὕρισκεται καὶ πάλιν ὑπὸ νέαν ἀγωνίαν.

Τὴν ἀγωνίαν ἣν ἔφερε εἰς τὰ στήθη δλων τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν ἡ εἰδήσις ὅτι αἱ ἀρμοδίαι ὑπηρεσίαι τείνουσιν εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ ἐν Λέσβῳ τῆς καταπολεμήσεως τοῦ δάκου.

Ἄς μᾶς ἐπιτραπῆ, κατόπιν ὧσων διεπίστωσεν ὁ Ἐθνικὸς Σύνδεσμος ἐλαιοπαραγωγῶν Πλωμαρίου ἐπὶ τοῦ θέματος (Ἐφημ. «Πρωτὴν» 4 Φεβρουαρίου 1939) καὶ ὁ ἡμέτερος Σύνδεσμος Ἐφημ. «Φῶς» 27 Ἰανουαρίου 1939) νὰ διευκρινίσωμεν διατι ἡ Λέσβος φοβεῖται τόσον τὴν καταπολέμησιν μιᾶς πραγματικῆς μάστιγος, διότι θὰ ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι οἱ ἐλαιοπαραγωγοὶ τῆς Λέσβου διὰ τὴν ἀποστέρουσαν τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς μέτρου, τὸ ὁποῖον ἐμφανίζεται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὡς σωτήριον, πρέπει νὰ εἶναι ἐπικινδύνως ὀπισθοδρομικοὶ καὶ παθολογικῶς ἠλίθιοι, ἀφίνοντες τὸν δάκον νὰ κατατρώγῃ τὴν περιουσίαν των.

Οἱ ἐλαιοκτηματῆαι τῆς Λέσβου, δηλαδὴ ὁλόκληρος ἡ Λέσβος δὲν εἶναι ὀπισθοδρομικοὶ οὔτε ἠλίθιοι. Τουναντίον, ἔχοντες ὡς σχεδὸν μοναδικὸν εἰσόδημα τὴν ἐλγὰ, ἔχουν ἀφοσιωθῆ ἀπὸ γενεῶν καὶ γενεῶν εἰς τὴν μετὰ λατρείας καλλιέργειαν καὶ περι-

ποίησιν τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ δένδρου. Καὶ ἀποτέλεσμα τῆς στοργῆς καὶ ἀφοσιώσεώς των εἰς τὴν ἐλγὰ : Οἱ ἐλαιῶνες τῆς Λέσβου καὶ τὰ ἐλαιοτριβεῖα τῆς Λέσβου καὶ αἱ ἐξαιρετικαὶ ποιότητες τῶν λαδιῶν τῆς Λέσβου, δηλαδή ἐν ἐλαιουργικὸν σύνολον δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα. Καὶ δὲν ἔγιναν ὅλα αὐτὰ τυχαίως καὶ μοιραίως οὐδ' ἀφ' ἑαυτῶν. Οἱ Λέσβιοι ἐλαιοκτηματῖαι παρακολουθοῦν, μελετοῦν, δοκιμάζουσι πᾶσαν θετικὴν πρόσδοον προερχομένην ἀπὸ τὰς χώρας τῆς Δύσεως ὅπου ἡ ἐπιστήμη ἀκμάζει καὶ ἔχει τὰ μέσα κάθε σοβαρᾶς ἐρεύνης καὶ ἐφαρμογῆς. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ παρακολουθήσῃ μὲ ἐξαιρετικὴν μέριμναν καὶ σοβαρότητα τὸ ζήτημα τῆς καταπολεμήσεως τοῦ δάκου, διὰ τὸ ὅποσον ἀντιπροσωπεύθη καὶ εἰς τὸ Διεθνὲς ἐλαιοκομικὸν Συνέδριον τῆς Ρώμης καὶ ἀντιπρόσωπός της ἦλθεν εἰς ἀπ' εὐθείας ἐπικοινωνίαν μὲ τοὺς κορυφαίους καθηγητάς, τοὺς πλέον εἰδικευμένους εἰς τὰ ζητήματα τοῦ δάκου ὡς ὁ ΜΠΕΡΛΕΖΕ, ὁ ΣΙΑΒΕΣΤΡΙ, ὁ ΠΕΤΡΙ, ὁ ΚΑΜΠΕΛΛ καὶ ἄλλοι.

Τὰ ἐκ τοῦ συνεδρίου ἐκείνου συμπεράσματα κάθε ἄλλο ἢ ἰκανοποιητικὰ ὑπῆρξαν. Οἱ ἀντίθετοι τοῦ ΜΠΕΡΛΕΖΕ ἀπέδειξαν ὅτι ἐνῶ τὰ πρακτικὰ ἀποτελέσματα τῶν διαβροχῶν εἶναι πάντοτε ἀμφίβολα, δύνανται νὰ ἐπιφέρουν εἰς τὰ ἐλαιόδενδρα βλάβας ἀνυπολογίστους. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Μπερλέζε, συνέστησε αὐτοπροσώπως εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Λέσβου τὴν μέθοδον τῶν δοχείων (bacinelle) καὶ τὴν ἀποφυγὴν τῶν διαβροχῶν. Καὶ οὐδὲν θετικὸν ἀποτέλεσμα κατέστη δυνατόν νὰ ἀπρδειχθῇ ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπου οἱ ὑπερασπισταὶ τῆς ἀρχικῆς μεθόδου ΜΠΕΡΛΕΖΕ (διαβροχῶν) δὲν εἶχον νὰ ἐπικαλεσθοῦν παρὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι διαφημιζομένας ἐπιτυχίας τῆς μεθόδου.

Ὁ καθηγητῆς ΣΙΑΒΕΣΤΡΙ ἐπισκεφθεὶς εἰδικῶς τὴν Κέρκυραν γράφει μεταξὺ ἄλλων εἰς τὰς σχετικὰς παρατηρήσεις του :

« Ἡ καταπολέμησις τοῦ δάκου ἐν Κερκύρᾳ δὲν ἐπιτρέπει νὰ συναγάγῃ τις ἐπαρκῆ συμπεράσματα διὰ τὴν ἀξίαν τῆς μεθόδου τῶν ραντισμάτων (διαβροχῶν) καὶ ἐξομολογοῦμαι μετὰ πάσης εἰλικρινείας ὅτι τοῦτο μὲ λυπεῖ, διότι θὰ ἐπεθύμουν νὰ πεισθῶ τελείως ἀπὸ τὰ πράγματα, ὅτι κατέχομεν ἐν ἀποτελεσματι-

κόν μέσον καταπολεμήσεως τοῦ δάκου ὅστις στερεῖ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἰταλίαν ἰδιαιτέρως τόσοῦ πλούτου. Θὰ ἴθελα νὰ διακηρύξω τὴν ἀνάγκην τῆς καταπολεμήσεως, ἀλλ' ἡ συνείδησις μου δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ συμφωνήσω μὲ ἐκείνους οἱ ὅποιοι πιστεύουν ὅτι τὸ πρόβλημα ἔχει λυθῆ. Μόνον ὅταν αἱ ἐλαῖαι σωθοῦν πραγματικῶς, ἀπὸ οἰκονομικῆς ἐννοῶ ἀπόψεως, καὶ ὅταν δὲν ἀναπτυχθοῦν ἐπικινδύνως ἄλλα φυτοφάγα ἕντομα, ἐκ τῆς ἐξολοθρεύσεως τῶν ἐχθρῶν των μαζὺ μὲ τὸν δάκον, τότε θὰ ἡμπορεῖ τις νὰ ψάλλῃ τὴν νίκην».

Διότι ὁ Σιλβέστρι ὅπως καὶ ἄλλοι εἰδικοί εἶναι τῆς γνώμης ἣν διατυπώνει ὡς κατωτέρω, ὅτι ἡ καταπολέμησις τοῦ δάκου ἂν κατορθωθῆ νὰ εἶναι **ΕΠΙΤΥΧΗΣ**, δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἄλλας μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὴν ἐλῆά.

»Ἡ μέθοδος τῶν ραντισμάτων, ἂν ἐφηρμόζετο ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εὐνοϊκῶν καὶ ἐπετυγχάνετο **ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΣ** ἡ καταστροφή τοῦ δάκου, θὰ ἐπέφερε πιθανώτατα καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν διπτέρων, τῶν ὕμενοπτέρων τῶν κολεοπτέρων, παρασίτων τῶν κοκκοῖδων τῆς ἐλαίας εἰς τρόπον ὥστε νὰ προκαλέσουν μεγάλην ἀνάπτυξιν τῶν ἐν λόγῳ κοκκοειδῶν καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς καπνίας καὶ ἐξ ἄλλου τὴν ἀνάπτυξιν ἐντόμων ζώωντων εἰς θάρος τῆς ἐλαίας.

Εἰς τὴν θεωρίαν αὐτὴν τοῦ **ΣΙΑΒΕΣΤΡΙ** ἴσως εἶναι ἀποδοτέα καὶ ἡ καταστροφὴ ὀλοκλήρου ἐλαιῶνος εἰς Βόλον (Ἄλλης — Μερίας Γορίτσας) ἣτις ἀπεδόθη δῆθεν εἰς τὴν γειτνίασιν τοῦ τσιμεντοποιείου ἐνῶ ἐκ παραλλήλου, εἰς Ἐλευσίνα καὶ πλησιέστατα παρομοίου τσιμεντοποιείου αἱ ἐλαῖαι εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐγένοντο διαβροχαὶ καταπολεμήσεως ὅπως εἰς τὸν Βόλον, οὐδὲν ἀπολύτως ἔπαθαν ἐκ τῆς γειτνιασεως ταύτης.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι οὐδαμοῦ τῆς Εὐρώπης οὔτε εἰς Γαλλίαν οὔτε εἰς Ἰσπανίαν ἐφηρμόσθη ἡ καταπολέμησις τοῦ δάκου ἀποδειχθεῖσα κατόπιν πολλῶν σοβαρῶν πειραματισμῶν ὡς ἀλυσιτελής καὶ ἀντιοικονομικὴ ἂν μὴ καὶ ἐπιβλαβὴς καὶ εἰς τὰ ἐλαιόδενδρα καὶ εἰς τὴν κτηνοτροφίαν. Οὐδ' εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐγενικεύθη ἡ χρῆσις τῆς, τοῦναντίον δὲ περιορίσθησαν εἰς τὸ ἐλάχιστον.

στον και οι δι' αὐτῆς πειραματισμοὶ ἔδωσαν σχεδὸν πάντοτε ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα παρὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς ἀμμωνίας καὶ τῶν δακωπαγίδων, καὶ ἀναζητοῦν νέας μεθόδους καὶ συστήματα ἐπὶ ἄλλων δάσεων.

Ὅθω μεταξὺ ἄλλων μελετᾶται τὸ ἐπὶ τελείως ἄλλης δάσεως σύστημα τοῦ καθηγητοῦ Γκιουζέπε Ροῦσσο ὅστις γράφει (Ὁλιδικολτόρε Νο 11|37).

«Ἡ καταπολέμησις τοῦ δάκου δὲν ἐπετεύχθη εἰσέτι, παρ' ὅλα ὅσα ἐγράφησαν διότι μέχρις ὥρας οὔτε αἱ μέθοδοι διὰ τῶν διαβροχῶν ἢ διὰ τῆς προσελκύσεως (δοχεῖα, δεμάτια) ἔδωσαν καλὸν ἀποτέλεσμα».

Ἄλλ' ἀσχέτως τῶν ἐπιστημενικῶν γνώμων τῶν ξένων εἰδικῶν οἱ ἐλαιοπαραγωγοὶ τῆς Λέσβου ἔχουν πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τόσων ἐτῶν ἐφαρμογῆς τῶν δακωκτόνων, ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς, κάθε ἄλλο ἢ ἀσφαλῆ καὶ βέβαια εἶναι.

Εἶναι ἀληθές ὅτι εἰς τὸν Βόλον, ἐπιτυγχάνεται ἐνίοτε μίαν σχετικὴν μείωσιν τῶν προσβολῶν, ἥτις μείωσις ὅση καὶ ἂν εἶναι, διὰ τὴν περιφέρειαν ἐκείνην, ἔχει μεγίστην οἰκονομικὴν σημασίαν, δεδομένου ὅτι αἱ ἐλαῖαι αὐταὶ ὡς βρώσιμοι ὑφίστανται καταπληκτικὴν μείωσιν τῆς ἐμπορικῆς ἀξίας τῶν καὶ μὲ τὴν ἐλαχίστην προσβολήν. Καὶ ἡ τοιαύτη ἀπιστόβησις, κατὰ τὸ δυνατόν τῆς μειώσεως τῆς ἀξίας, ἐπιτρέπει ἀρτιωτέραν καταπολέμησιν μὲ ὄσας καὶ ἂν χρειάζονται διαβροχᾶς—ἐν περιπτώσει μεσολαβήσεως βροχῶν—αἵτινες ἂν ἐγένοντο εἰς ἄλλα μέρη θὰ ἀπῆτουν δαπάνας τόσας ὥστε νὰ εἶναι ἢ ἐξ αὐτῶν θετικὴ ζημία πολὺ μεγαλυτέρα ἐκείνης ἣν πιθανὸν νὰ ἐπιφέρῃ ὁ δάκος. Διότι συχνώτατα συμβαίνει, ἕνεκα κλιματολογικῶν ἢ ἄλλων λόγων, νὰ μὴν εὐδοκιμήσῃ ὁ δάκος, εἰς ἔτη μάλιστα μεγάλων ἐσοδειῶν, ὅπως εἶναι συνηθέστατον διὰ τὴν Λέσβον τεύλαχιστον, ὅποτε ἡ καταπολέμησις ἀνυπάρκτου τότε ἐχθροῦ θὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν ἐσοδειάν καταθλιπτικῶς καὶ ἀσκόπως.

Εἰς μικρὰς δὲ πάλιν ἐσοδείας ὅποτε ἐν Λέσβῳ παρατηρεῖται προσβολὴ δάκου, κατὰ τὴν γνώμην καὶ αὐτῶν τῶν ἐντεταλ-

μένων και ενεργούντων από έτών εις άλλα μέρη τήν καταπολέμησιν, τὰ αποτελέσματά της είναι προβληματικά αν μη βιασμως άρνητικά, (Γ. Ραφτάκης Βόλου, Έκθεσις Ιουνίου 1937, Ν. Λύχνος κ.λ.π.)

Εις Κέρκυραν αυτή αυτη ή ύπηρεσία βεβαιούσ ότι εις τὰς ψεκασθείσας περιοχάς διεπίστωση προσβολήν δάκτυ 71 ο) (Δελτίον Γεωργ. Πληροφοριών του Υπουργείου Γεωργίας, τεύχος 18, 15 Ιαν. 1939).

Και εκ των άρνητικών τούτων αποτελεσμάτων της Κερκίρας δικαιούται και πάλιν πλήρως ο άγων αν ή Λέσβος διεξήγαγε πρò έτών πρòς άποφυγήν εν αυτη της εφαρμογής των δακοκτόνων, δεχθείσα τότε και τὰ συγχαρητήρια του ύπουργού της Γεωργίας «διότι δια της σιάσεώς της απέφυγε κολοσσιαίαν ζημίαν ήν υπέστη ή Κέρκυρα δια της ματαίας δαπάνης δεκάδων εκατομμυρίων».

Έκτός όμως όλων αυτών των τόσων αποθαρρυντικών ενδείξεων οι Έλαιοπαραγωγοί της Λέσβου έχουν πλέον και τὰς δοκιμάς αίτινες επί δύο έτη έγινοντο εις τήν περιφέρειαν Μηθύμνης (Μολύδιου) της Νήσου μας. Και τὰ αποτελέσματα υπήρξαν εξ ίσου αποθαρρυντικά εις βαθμόν ώστε οι έλαιοπαραγωγοί της περιφέρειας εκείνης διεπίστωσαν ότι τὰ δακοκτόνα ουδέν πρακτικόν άποτέλεσμα έφερον και απέφασαν να μη εφαρμοσθῆ πλέον ή καταπολέμησις του δάκτυ (Έφημ. «Πρωινή» 19 Φεβρουαρίου 1939).

Τò περίεργον είναι, ότι ή άριστη ύπηρεσία αν και ώμολόγησεν ένώπιον του κ. Νεμάρχου Λέσβου ότι ή καταπολέμησις εν Μηθύμνη δέν έδωτε τὰ προσδοκώμενα αποτελέσματα διότι δέν έγινοντο παρά μόνον δύο γενικοί ψεκασμοί συνεπεία έλλειψεως δακοκτόνων δια τήν συνέχισίν των, επιμένει οτι «δέν ήτο άποτυχία διότι γνωρίζομεν διατί απέτυχε». Εκ παραλλήλου δέ επικαλείται έκθεσιν πραγματογνωμοσύνης γενιμένης κατά Νοέμβριον όποτε ΟΥΔΑΜΟΥ εν Λέσβω υπήρχεν άκόμη αξία λόγου προσβολή, ήτις ενεφάνισθη πολύ θραδύτερον, όπως συμβάλνει συνήθως όταν έχομεν προσβολήν, εξ ίσου και εις τήν περιφέρειαν

Μηθύμνης όπου ἐγένετο ἡ καταπολέμησις καὶ όπου ὑπῆρξε μεγάλη προσβολή (ἀπὸ 40—60 ο]ο) ἐφημ. «Πρωϊνή» 17,2,39) καὶ ζητεῖ βεβαίως ἐξ ἀγαθοῦ συνειδότητος καὶ παρασυρομένη προφανῶς ἀπὸ ἐπιστημονικὸν φανατισμόν, νὰ φέρη ὡς ἐπιτυχίαν ἐν τελείῳ ἀσαφές ἂν μὴ καθαρῶς ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα.

Ἐνώπιον μιᾶς τοιαύτης καταστάσεως οἱ ἐλαιοπαραγωγοὶ τῆς Λέσβου θέλουν νὰ ἐλπίζουν ὅτι ἡ Σεβαστὴ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ὑποβάλῃ τὴν Νῆσον εἰς μίαν τόσον δαπανηρὰν καὶ αὐτόχρημα καταστρεπτικὴν ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ ταμειακῆς ἀπόψεως γενικὴν δοκιμὴν καὶ διὰ τοὺς ἐξῆς προσθέτους λόγους :

Ἡ Λέσβος τελεῖ ὑπὸ κλιματολογικὰς καὶ καλλιεργητικὰς συνθήκας ἀλλοίας, ὅπως ἀναγνωρίζει καὶ αὐτὴ ἡ ὑπηρεσία (ξηρὸν κλίμα, συνύπαρξις σακχαρωδῶν καλλιεργειῶν—συκιᾶς ἄμπελλοι ὀπωροφόρα κλπ.)

Ἡ συντέλεσις ἐκάστης διαδροχῆς ἐντὸς 10 ἡμερῶν, ὡς ἀπαιτῆτως ἀπαιτεῖ ἡ μέθοδος, εἶναι ἔργον τὸ ὁποῖον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν του θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῆ ἀνέφικτον καὶ ὑπεράνθρωπον μὲ τὸν συνηθῆ προϋπολογισμόν, ὅστις ἤδη εἶναι οἰκονομικῶς καταστρεπτικὸς. Διότι πρόκειται νὰ ραντισθοῦν 12 ἕως 15 ἑκατομμύρια ἐλαιόδενδρα ὧν τὸ πλεῖστον εἰς μέρη ὄρεινά, κρημνώδη, δυσπρόσιτα καὶ ἐστερημένα παντελῶς ὕδατος, ὅπερ θὰ ἔχη νὰ μεταφέρηται ἐκ μεγάλων ἀποστάσεων.

Δέον προσέτι νὰ τονισθῆ τὸ ἀναμφισβήτητον γεγονός ὅτι ἡ Λέσβος οὐδέποτε ὑπέστη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν σοβαρὰν προσβολὴν δάκου ὅπως ἄλλα μέρη, εἰς ἔτη ἐσοδειῶν καὶ ἕνεκα προφανῶς τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν τῆς καὶ ἕνεκα τῆς ταχείας ἀποπερατώσεως τῆς ἐλαιοσυλλογῆς εἰς τρόπον ὥστε δὲν μένουσιν παλαιαὶ ἐλαταὶ ἐπὶ τῶν δένδρων διὰ τὰς πρώτας γενεὰς τοῦ δάκου καὶ ἴσως καὶ διὰ τῶν λαμβανομένων προληπτικῶν μέτρων καθαρότητος καὶ ἀπολυμάνσεως τῶν ἐλαιοαπιθηκῶν. Ὅταν δὲ λέγεται ὅτι ὑπάρχει, προκειμένου διὰ τὴν Λέσβον, προσβολὴ 10 ἢ 20 ἢ 30 ο]ο τοῦτο δὲν σημαίνει μείωσιν τῆς ἐσοδείας κατὰ τὰ ποσοστὰ ταῦτα ἀλλὰ ὅτι ἐπὶ 100 ἐλαιῶν αἰ 10 ἢ αἰ 20 ἢ αἰ 30 προ-

σεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ δάκου. Ἡ ζημία ἐκ τῆς τοιαύτης ὁμῶς τμηματικῆς προσβολῆς δὲν εἶναι σοβαρὰ διότι ὁ δάκος κατατρώγει τὸ περικάρπιον, κυρίως περὶ τὸν πυρήνα καὶ τὸ καταστρεφόμενον, τῶν ὄσων ἐλαίων προσεβλήθησαν, μέρος, εἶναι εἰς ὄγκον ὡς ἐκ τῶν μικροτέρων ἐκεῖ διαμέτρων, μικρὸν μόνον μέρος τοῦ καρποῦ καὶ ἡ ἐκ τοιαύτης προσβολῆς ζημία, ἐπομένως, ὀλιγωτέρα τῆς δαπάνης ἣν θὰ ἐπέφερον ἡ καταπολέμησις.

Ὁ σώσας τὴν ἐλαιοπαραγωγὴν Νόμος τῆς καταργήσεως τῶν φόρων καὶ αὐτοὶ εἰς λόγους τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου, μᾶς διεβεβαίωσαν ὅτι ἡ καταπολέμησις τοῦ δάκου καὶ ἡ δι' αὐτῆς ἐπιδάρυσις τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς μόνον εἰς ὅσα μέρη «τὴν θέλουν» δύναται νὰ ἐπεκταθῇ. Ἀλλ' ἡ Δέσπο: ἔχουσα βασίμους λόγους δὲν τὴν θέλει καὶ τουναντίον παρακαλεῖ νὰ μὴν τῆς ἐπιδληθῇ.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ θελήσῃ ποτὲ, παραβλέπουσα τὴν τελείως ἐκ τῶν πραγμάτων δικαιολογημένην ἐπιθυμίαν ἑνὸς ὁλοκλήρου παραγωγικοῦ κόσμου νὰ τῷ ἐπιβάλῃ διὰ μιᾶς τὸ ἀβάστακτον βᾶρος δεκάδων ἑκατομμυρίων, ὅσα θ' ἀπήτει ἡ γενικὴ ἐφαρμογὴ εἰς τὴν Νῆσον τῆς καταπολεμήσεως, ἣτις θ' ἀπετέλει μίαν ἄκρως ἐπικίνδυνον διὰ τὴν τόσον δυσπραγοῦσαν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν δοκιμὴν, μὲ ἀποτελέσματα ἀδηλα καὶ ἀρνητικὰ κατὰ τὰ βᾶσιμα τεκμήρια.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 19 Μαρτίου 1939.

Σύνδεσμος Ἐλαιοκτηματιῶν Μυτιλήνης

Ὁ Πρόεδρος
Μ. Π. ΚΟΥΡΤΖΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΑΛΦ. ΡΕΣΤΕΝ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Π. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Οἱ Σύμβουλοι

ΤΖΑΝΝΗΣ Π. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ
ΑΠ. Α. ΜΗΤΡΕΛΙΑΣ

ΕΜΜ. ΜΠΙΝΟΣ
ΔΟΥΚ. Α. ΠΑΡΑΔΕΛΛΗΣ

